

Geistlicher Baustein Nr. 26

- Lebt ein Christ durch ein Königliches Gesetz? - Albanische Übersetzung :

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 26

- A jeton një i Krishterë sipas një ligji Mbretëror? -

Jakobi 2,8:

„Nëse e përmbushni ligjin mbretëror sipas Shkrimit: Duaje të afërmin tënd si vetveten!, veproni drejt."

2. Thesalonikasve 2,7-8:

„...dhe atëherë do të shfaqet ky i pa udhë..."

Tek Ligji i Pertrir ka fjalën greke „Deuteronomium" dhe do të thotë „dy ligje". Perëndia ka dy ligje.

Njëri është ligji i vdekjes – të jesh i pabindur ndaj Fjalës së Tij. E shohim këtë kur Eva nuk iu bind Fjalës së Tij, dhe solli vdekjen. Ky është një prej ligjeve të Tij: „Ditën që të hani prej saj, atë ditë do të vdisni" (Zanafilla 2,15-17).

Pastaj Ai ka edhe një ligj tjetër, dhe ky është ligji i jetës – të jesh i bindur dhe të mos bësh gjëra të tilla. Nëse e mbani Fjalën e Tij, do të jetoni (Rom. 8,1-2).

Sipas kuptimit tim, gjithçka përfundon në dy gjëra: ose ta mbash Fjalën e Tij, ose të jesh i pabindur ndaj Fjalës së Tij.

Njëri nga këto ligje u dha në malin Sinai (Eksodi 19+20,121). Ky është ligji i vdekjes. Ligji tjetër u dha në malin Golgota. Atje u dha ligji i jetës, përmes Krishtit Jezus (Gjoni 19,17-30).

Ai ka edhe dy besëlidhje. Ai kishte një besëlidhje me Adamin, njeriun e parë mbi tokë. Dhe kjo besëlidhje ishte me kushte: „Nëse ju bëni këtë, Unë do ta bëj atë." Adami duhej të bënte diçka që kjo besëlidhje të mbahej gjallë përpara Perëndisë. Ai duhej të ecte në rrugët e Perëndisë, ta mbante gjithë Fjalën e Tij dhe të mos shkelte asnjë fjalë.

Por pastaj Ai bëri një besëlidhje tjetër, dhe kjo ishte me Abrahamin. Kjo besëlidhje nuk ishte me kushte, ishte e pakushtëzuar. Perëndia ia dha besëlidhjen Abrahamit pa qenë e lidhur me ndonjë kusht. E pakushtëzuar! Jo: „Unë do të bëj", por „Unë e kam bërë tashmë." (Zanafilla 15).

Dhe ky është ligji, sipas të cilit të krishterët duhet të jetojnë. Jo me atë që bëjmë ne vetë, por me atë që Ai ka bërë për ne. Krishti është tashmë flijuar. Jo: „Ai do të bëhet", por „Ai u bë", është tashmë një vepër e përfunduar. Ai jetoi, vdiq, u ringjall, u ngjit në qiell dhe u kthye përsëri në formën e Frymës së Shenjtë (Gjoni 16,12-23).

Kështu është tek Perëndia një vepër e përkryer. Krishti, që nuk njihte mëkat, u bë mëkati im, që unë të mund të qëndroja në vend të Tij. Ai mori vendin tim (2 Korintasve 5,21). Unë isha në Të në Golgota, kur Ai vdiq (Romakëve 6,6). Aty duhet të vdes bashkë me Të, që të jetoj. Sepse ligji i mëkatit dhe i vdekjes është në trup, ti duhet të vdesësh (Gjoni 12,24-25; Romakëve 7,18-25), që të pajtohesh me Të. (1)

Jezusi tha se Fjala e Tij i ngjan një fare, të cilën mbjellësi doli për ta mbjellë. Pra, ne të gjithë e dimë këtë (Mateu 13,1-43; Luka 8,11). Vëreni, kjo Fjalë është si një farë. Por vini re, fara sjell një jetë të re vetëm atëherë, kur ajo vdes.

Dhe kjo është arsyeja, pse ishte kaq e vështirë për ata farisenj të kuptonin Zotin tonë Jezu Krisht, sepse ata ishin nën ligj. Ligji ishte Fjala e Perëndisë në formë fare. Por kur Fjala u bë mish, ajo nuk u bë ligj, por hiri (Gjoni 1,14). Tani, hiri dhe ligji nuk mund të ekzistojnë në të njëjtën kohë. Sepse hiri është aq shumë mbi ligjin, sa që ligji nuk është më as në pamje. Dhe prandaj ishte kaq e vështirë për farisenjtë, të vdisnin ndaj ligjit të tyre, që të lindte hiri. Por kjo duhej të ndodhte. Dy ligje nuk mund të ekzistojnë në të njëjtën kohë (Romakëve 8,1-2). (2)

Dhe pikërisht këtë ka Perëndia: dy ligje të ndryshme. Njëri është një ligj i vdekjes dhe tjetri është një ligj i jetës. Perëndia ka dy ligje. T'i ndjekësh, t'i shërbesh dhe ta adhurosh Atë, është jetë; ta refuzosh Atë, është vdekje. Ka dy ligje tek Perëndia.

Pra, njëri nga këto ligje iu paraqit botës në malin Sinai. Perëndia ia dha Moisiut dhe Izraelit ligjin (Ligji i Përtërirë 5). Jo që ligji mund t'i ndihmonte, por ligji vetëm ua tregoi atyre se ishin mëkatarë (Romakëve 7,7-18). Deri në kohën kur morën një ligj, ata nuk e dinin ç'ishte mëkati. Nuk ka ligj pa një ndëshkim. Një ligj nuk është ligj pa një kërcënim ndëshkimi. Prandaj shkelja e ligjit është mëkat (Romakëve 5,12-21), dhe paga e mëkatit është vdekja (Romakëve 6,23). Derisa Perëndia të bëri për ta një ligj, nuk kishte shkelje që t'u numërohej atyre. Nëse këtu nuk ka ligj që të mos vozitësh më shpejt se 30 km/h, atëherë mund të vozitësh më shpejt se 30 km/h. Por nëse ka një ligj që nuk lejohet, atëherë aty është ligji dhe një kërcënim ndëshkimi pas tij.

Pra, ligji i vdekjes ishin urdhëresat që u dhanë në malin Sinai, sepse ato i thoshin njeriut se ai ishte mëkatar. Dhe kur ai shkelte ligjin e Perëndisë, ai vdiste.

Nuk ka shpëtim në ligj. Ai ishte vetëm si një polic, që mund të të hidhte në burg dhe nuk kishte asgjë që të nxirrte prej andej. Por pastaj Ai dha një ligj tjetër, që ishte në malin Golgota (Gjoni 19,17-30), ku mëkati iu llogarit Jezus Krishtit, dhe aty u pagua dënimi (Isaia 53,4-5). Jo nëpërmjet ligjit, por nëpërmjet hirit jeni të shpëtuar (Efesianët 2,8-9), nëpërmjet hirit të Perëndisë, nëpërmjet paracaktimit nga dituria paraprake e Perëndisë për qenien tënde (Romakët 8,29-30). [3]

Moisiu përfaqësonte ligjin. Profetët përfaqësonin drejtësinë e Tij. Ne nuk mund të jetonim nëpërmjet ligjit të Tij. Ne nuk mund të jetonim nëpërmjet drejtësisë së Tij. Unë nuk kërkoj drejtësi; unë më mirë doja mëshirë, jo drejtësi. Unë nuk mund ta mbaj ligjin e Tij, dhe nuk mund t'i përgjigjem drejtësisë së Tij; por unë kam nevojë për mëshirën e Tij (Efesianët 2,4-5). Dhe Perëndia tha se ligji dhe drejtësia u takuan në Të. "Ai është Biri Im. Dëgjojeni Atë! Ky është, ky është Ai." (Mateu 17,1-8). [4]

Perëndia tha (në Besëlidhjen e Vjetër), që nëse një burrë apo një grua kapeshin në kurorëshkelje, ata duheshin dëbuar dhe gurëzuar deri në vdekje. Kjo ishte. Madje edhe nëse ai ngrinte një shkop në ditën e së shtunës, ai duhej marrë dhe gurëzuar. Ata atëherë jetonin sipas kësaj. Por shihni tani, ne nuk kemi sot këtë lloj ligjesh. Përkundrazi, i krishteri, bashkësia, të cilës unë po i flas, ky ligj i Perëndisë është në zemrat tuaja (Hebrenjtë 10,14-18). Shih, ti nuk ke dëshirë ta bësh atë (Hebrenjtë 10,1-2). Ai është këtu brenda. Ti dëshiron ta mbash ligjin e Perëndisë në mënyrë të përsosur. Pa marrë parasysh se çfarë është, ti dëshiron të jesh pikërisht ajo... Nëse Perëndia ka nevojë për një shilte para derës dhe Ai do që ti të jesh kjo shilte, atëherë ti je aq i lumtur të jesh ajo. Pa marrë parasysh se çfarë mund të jetë, ti dëshiron të jesh shilte. Shih, çfarëdo që Perëndia dëshiron që ti ta bësh, ti dëshiron ta bësh me gjithë qejf, sepse është Perëndia. Tani, aty ti vërtet gjen dashurinë tënde të vërtetë, të sinqertë, të pastër për Perëndinë (Romakët 5,5). [5]

Sa i tmerrshme ishte mëkati! Sa e tmerrshme, jo çfarë ishte, por çfarë është sot. Dhe nëse kjo ishte nën ligj dhe Krishti erdhi ta madhërojë ligjin... Ai tha: "Ju keni dëgjuar se u është thënë të lashtëve: Mos vrajl, ... por unë po ju them: Kushdo që i zemërohet vëllait të tij pa shkak, do të jetë fajtor para gjyqit." Ai e madhëroi atë. "Ju keni dëgjuar se u është thënë të lashtëve: Mos shkel kurorën!", aty nënkuptohej veprimi.

"Por unë po ju them: Kush e shikon një grua për ta dëshiruar, ai veçse ka bërë kurorëthyerje." Ai e ka madhëruar atë një mijë herë. Pra, nëse në Besëlidhjen e Vjetër duheshin katërmëdhjetë breza që kjo të shlyhej, si është atëherë, kur xhami zmadhues i Perëndisë vihet mbi të? (Mateu 5,21-30). [6]

Çfarë nënkupton Pali me lirinë në Krishtin? Sa larg është liria nga ligji? (sipas Gal. 5,1-26).

Ju nuk jeni të lidhur nga ligji. Do të marr një shembull të natyrshëm, për shembull këtu jashtë në rrugë thuhet se nuk lejohet të ecësh më shpejt se 30 km/orë. Mirë, nëse unë zbres rrugës me 40 km/orë, atëherë jam i dënuar nga ligji. Por nëse zbres rrugës vetëm me 30 km/orë, nuk jam nën ligj. Ja, kjo është liria në Krishtin, e njëjta gjë.

Ti nuk je i lidhur nga ligji, përderisa e zbaton atë. Nëse unë nuk vjedh, nuk gënjej, nuk pi duhan, nuk bëj kurorëthyerje, nuk bëj asnjë nga ato gjëra, atëherë nuk jam i lidhur nga asnjë ligj. Ja, unë jam i lirë nga ligji; unë jam në Krishtin. [7]

Ligjet e Tij kërkojnë drejtësinë e Tij. Dhe një ligj pa kërcënim ndëshkimi nuk është ligj.

Le të themi, për shembull, se ka një ligj këtu në qytet që ndalon kalimin me semafor të kuq. Nëse nuk do të kishte ndëshkim për këtë, atëherë njerëzit do të vazhdonin të kalonin semaforët e kuq. Duhet të ketë një ndëshkim për këtë. Dhe ndëshkimi i ligjit të Perëndisë, refuzimi i programit të Tij, është vdekja. Pra, duhet të ketë një vdekje dhe ajo duhet të paguhej. [8]

Ky ishte qëllimi i Perëndisë për Jezus Krishtin, që të shfaqej Vetë, të merrte ligjet e Tij, të jetonte sipas ligjeve të Tij dhe të përmbushte ligjin e Tij përmes vdekjes. Dhe Krishti, Perëndia, vdiq në mish, për ta dënuar mëkatin në mish (Rom. 8,3), që Ai të mund t'i sillte Vetvetes një nuse të lavdishme, të shpenguar përsëri, e cila do të besojë vetëm në Fjalën e Perëndisë. Ajo nuk do ta ndërrojë atë me pikëpamje intelektuale të njerëzve si Eva.

Dhe i gjithë qëllimi është pastaj i përmbledhur në Jezus Krishtin, që Vetë Perëndia të bëhej për të marrë mbi Vete ndëshkimin e ligjit të Tij, vdekjen, për të vdekur dhe për të shpëtuar gruan, e cila kishte humbur sepse e kishte hedhur Poshtë Atë. [9]

Tani dëgjoni. Nëse ti me të vërtetë je i lindur nga Fryma e Perendisë, kjo do të thotë gjithçka për ty. Shihni, atëherë nuk është më një libër plot rregulla. Atëherë ti nuk jeton sipas ndonjë ligji. Ti jeton përmes hirit të Perendisë, Frymës së Perendisë (Gal. 5,22). [10]

Një person, që jeton jetën e tij për veten e tij, jeton një jetë egoiste. Ne duhet të jetojmë për të tjerët. „Mbani barrët e njëri-tjetrit, kështu do ta përmbushni ligjin e Krishtit“ (Gal. 6,2). Ne duhet të kemi ndjeshmëri për njëri-tjetrin. Prandaj, nëse ti bën gjithçka, aq mirë sa mundesh, atëherë të paktën në mbrëmje, para se të shtrihesh, ke ngushëllimin që ke provuar të bësh më të mirën.

Unë nuk mund ta bëj çdo njeri që të besojë. Kjo është e pamundur. Jezusi nuk mundi ta bëjë këtë kur ishte mbi tokë. Dhe unë e di që do të jenë vetëm disa pak që do të besojnë. Por, nëse ka ndonjë gjë që unë mund të jap, për të ndihmuar ungjillin – kjo është, në fakt, detyra ime pse unë jam këtu – atëherë është që t’i ndihmoj dikujt në rrugën e tij. [11]

„Dhe cilët janë bij të Perendisë, ata drejtohen nga Fryma e Perendisë“ (Rom. 8,14). Atëherë, kur elementi njerëzor largohet dhe Fryma e Perendisë e mbush atë boshllëk, aty ku ti je zbrazur, atëherë bashkësia do të jetë në fuqinë e ringjalljes së Zotit Jezus, do të ecë në gjurmët e Tij, në fuqinë e Tij, në mendimet e Tij, në qenien e Tij, në lëvizjen e Tij... A e shihni çfarë dua të them? Atëherë mendimet e tua bëhen fjalë dhe fjalët bëhen materie. Atëherë bashkësia është në fuqinë e saj.

Unë besoj se është në rrugë, aty ku bashkësia do të jetë aq e mbështjellë në Krishtin, Frymën e Shenjtë, njeriu aq i shkëputur nga vetja e tij, sa që nuk e sheh më veten... Ata nuk kanë ndonjë mendim tjetër përveçse t’i shërbejnë Perendisë. Dhe mendimet e tyre shkojnë përtej. Ata i hedhin poshtë gjërat e botës. Ata thjesht lëvizin në Frymë, jetojnë në Frymë, lëvizin në Frymë, ecin në Frymë dhe kështu përmbushin ligjin e Krishtit (Rom. 8,1-2). Atëherë dashuria e Krishtit do të lëvizë në zemrën njerëzore përmes Frymës së Shenjtë, kjo bashkësi e madhe e mrekullueshme do të dalë me fuqi dhe hyjnishtëri, sepse hyjnishtëria do të zbulohet tek njerëzit përmes Frymës së Shenjtë, duke i sjellë mendimet e tyre në ngjarje. [12]

Ka një ligj; për çdo gjë është dhënë një ligj. Ju e dini, një peshk ka një ligj. Dhe ai peshk mund të qëndrojë këtu në ujë, dhe ai ka një ligj brenda vetes.

Nëse ai thjesht i dorëzohet këtij ligji që është brenda tij, mund të zhytet pingul deri në fund të detit. Kjo nuk e shqetëson aspak, nuk i thyhet asnjë qelizë e vetme.

Provoje ti një herë. Ky ligj nuk është tek ti. Ti nuk mund ta bësh, por peshku mund ta bëjë. Ai nxjerr jashtë ajrin nga vetja në një mënyrë të tillë, që të mos mbetet asgjë brenda tij që ta shpërthejë. Dhe ai është i krijuar ashtu, ai e di këtë, dhe mund ta vërë në veprim këtë ligj, të ulet pingul deri në fundin e detit dhe pastaj të ngjitet përsëri lart.

Oh, kishte një ligj në Krishtin, ky ligj është tek njeriu. Mund ta varrosësh atë në varrin më të thellë, ose në detin më të thellë, ose në ferrin më të ulët; aty është një ligj i Frymës së Perëndisë, që do ta ringjallë përsëri (Gjoni 5,28-29).

Një zog ka një ligj. Epo, materiali i trupit të tij është tokësor dhe gjendet këtu mbi tokë. Por ai ka një ligj brenda vetes, që sapo hap krahët, ai mund të fluturojë menjëherë përtej shikimit. Kjo është në kundërshtim me shkencën. Ata pretendojnë se ai është i lidhur me tokën, graviteti duhet ta mbajë aty. Por ai mund ta kapërcejë gravitetin, ngrihet menjëherë mbi të dhe shkon drejt e përpara, sepse ai duhet ta lërë të veprojë ligjin që është në të, dhe ai është ndërtuar për të pasur këtë ligj.

Tani, ne kemi një ligj, ligjin e jetës brenda nesh. E vetmja gjë që ju duhet të bëni, është se ju jeni krijuar, lindur dhe vendosur këtu në trupin e Krishtit si bij dhe bija të Perëndisë (1 Kor. 12,13). Ti nuk ke nevojë ta godasësh djallin. Ne kemi një ligj, ai është ligji i Frymës së Shenjtë. E vetmja gjë që duhet të bësh, është të kuptosh si të lirohesh dhe t'ia dorëzosh atë Perëndisë. Nëse vazhdon të luftosh me të, nuk do të shkojë kurrë. Nëse lëshon dhe ia dorëzon atë Perëndisë, kjo është gjithçka (Psalmi 37,5-7).

Nëse peshku do të thoshte: "Prit pak, unë do të marr një frymë të mirë, do të thith pak oksigjen dhe të shoh nëse mund të zbres poshtë." Jo! Nëse ai e bën këtë, do të shpërthejë.

Zogu thotë: "Do të shoh sa shpejt mund të vrapoj këtu poshtë, dhe ndoshta pastaj do të ngrihem." Jo, ai nuk do ta bëjë; ai do të binte poshtë. Shihni, ai duhet ta dijë se si ky ligj mund ta kontrollojë.

Dhe e njëjta gjë është me ne. Nuk është ajo që ne luftojmë dhe tërheqim dhe shtyjmë dhe "Oh, nëse nuk e marr këtë, nëse nuk e marr atë"; nuk është kjo. Është të kuptosh se ligji i jetës është brenda teje. Dhe ti thjesht lëshon dhe ia dorëzon atë Perëndisë.

Pastaj Ai të çon tek shërimi yt, të çon tek Pagëzimi në Frymën e Shenjtë ose tek diçka tjetër që Ai ka premtuar. Çdo e drejtë që Ai ka dhënë, të përket ty, dhe duke e lëshuar atë dhe duke ia dorëzuar Perëndisë...

Perëndia i ka vendosur të gjitha Ligjet e Tij, në mënyrë që t'i shërbejnë Atij, si në mënyrë natyrore ashtu edhe Frymë; ato veprojnë sipas Fjalës së Tij, pa marrë parasysh rrethanat. Kjo më pëlqen shumë.

Perëndia i vë në lëvizje të gjitha Ligjet e Tij. Mbajeni mend këtë; mësoni të futet thellë. Perëndia i vë në lëvizje të gjitha Ligjet e Tij, që ato të duhet të veprojnë sipas Fjalës së Tij. Ligjet e Tij duhet të veprojnë sipas Fjalës së Tij. Ai i urdhëroi diellit, Ai i urdhëroi hënës, Ai i urdhëroi tokës, Ai i urdhëroi natyrës, dhe të gjitha ato u rreshtuan në rregull. Dhe të gjitha ligjet punojnë në harmoni me Fjalën e folur të Perëndisë. Dhe ligji i jetës, që është brenda nesh, gjithashtu do të na sjellë neve në një ringjallje. Duhet! Është e pamundur që të mos ndodhë kështu (Zbulesa 20,4-6).

Kjo është arsyeja pse ligji i jetës, që ishte në Krishtin... Kur Fjala u tha dhe tha: “Unë nuk do të lejoj që i Shenjti im të shohë kalbëzim, as nuk do ta lë shpirtin e tij në botën e të vdekurve” (Psalmi 16,10), nuk kishte mjaft kohë, nuk kishte mjaft djaj, nuk kishte mjaft nga asgjë, që të mund ta mbanin Krishtin në atë varr deri sa trupi i Tij të fillonte të prishej. Sepse ligji i Perëndisë e bënte Fjalën të ndodhte. Dhe ligji i Perëndisë përmes Frymës së Shenjtë e bën çdo premtim të ndodhë, pa marrë parasysh rrethanat. (13)

Ka një ligj të natyrës. Nuk ka aspak asnjë mundësi për ta anashkuar atë. Është një ligj natyror. Dhe pastaj ka një ligj të Frymës. As për këtë nuk ka asnjë mundësi që të anashkalohej (Romakëve 13,8-10; Gjoni 13,34; Mateu 22,34-40). (14)

Kjo është e vetmja rrugë për të marrë mëshirë: të ndjekim udhëzimet e Perëndisë, të cilat Perëndia na ka dhënë (Romakëve 12,9-16; Mateu 5,17-49; Mateu 6+7,1-12). Kjo është e vetmja rrugë që Ai të mund të tregojë mëshirë, nëse ne zbatojmë atë që Ai ka urdhëruar të bëhet.

Jakobi 1,25: “Por ai që shikon thellë në ligjin e përsosur të lirisë dhe qëndron në të, jo një dëgjues harrestar, por një zbatues i vërtetë, ai do të jetë i lumtur në veprimet e tij.”

